

Θόδωρος Μαράκης

[Δείτε το προηγούμενο εδώ](#)

“... γνώση της ιστορικής αλήθειας...” (Θέσεις σελ. 126)

Στη σελίδα 7 των θέσεων διαβάζουμε:

“Τριάντα πέντε χρόνια μετά τις αντεπαναστατικές ανατροπές παραμένει αρνητικός ο συσχετισμός της ταξικής πάλης παγκόσμια, παρά τα προβλήματα του καπιταλισμού, την όξυνση των αντιθέσεων του. Η καπιταλιστική εξουσία κατόρθωσε να ενσωματώσει όχι μόνο τμήματα της εργατικής τάξης, του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος και λαϊκών μεσαίων στρωμάτων, αλλά και Κομμουνιστικά Κόμματα.”

Για τη “γνώση της ιστορικής αλήθειας” οφείλουμε να πούμε ότι ο εκφυλισμός των Κομμουνιστικών Κομμάτων ξεκίνησε με την κυριαρχία του σταλινισμού στο ΚΚΣΕ και την Κομμουνιστική Διεθνή, όπου μετά την πολιτική της 3ης περιόδου ακολούθησε η πολιτική των σταδίων και της αστικοδημοκρατικής επανάστασης - που το ΚΚΕ πολύ σωστά έχει κριτικάρει και εγκαταλείψει - η οποία ενσωμάτωσε από τότε τα ΚΚ στη καπιταλιστική εξουσία. Το αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής ήταν να ηττηθούν οι επαναστάσεις στην Κίνα το 1925 -

1927, το εργατικό κίνημα της Γερμανίας με την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία το 1933, τα Λαϊκά Μέτωπα και η ήττα της Ισπανικής Επανάστασης, η Ελληνική Επανάσταση, η Ιταλική και η Γαλλική. Ας μην ξεχάσουμε τον ευρωκομμουνισμό. Και γενικά είχαμε το γραφειοκρατικό εκφυλισμό της μεγάλης Οχτωβριανής Επανάστασης και σαν επακόλουθο αυτών και στις λεγόμενες Λαϊκές Δημοκρατίες.

Το αποκορύφωμα του δράματος η καπιταλιστική παλινόρθωση στην οποία η ηγεσία του ΚΚΣΕ έπαιξε καθοριστικό ρόλο - Γκορμπατσόφ και ιδιαίτερα ο Γέλτσιν, ο Πούτιν στέλεχος της ΚGB και η συντριπτική πλειοψηφία των ολιγαρχών που λεηλάτησαν τις δημόσιες επιχειρήσεις ανώτερα στελέχη του ΚΚΣΕ!! Δεν είχαμε αντεπαναστάσεις αλλά κατάρρευση! Και όπως πολύ σωστά διαπιστώνουν οι θέσεις:

“Η ΛΔ Κίνας αποτελεί σήμερα το πιο τρανταχτό παράδειγμα καπιταλιστικής παλινόρθωσης που καθοδηγείται από ένα ΚΚ το οποίο έχει ενσωματωθεί στην καπιταλιστική εξουσία,...” (σελ. 10)

Για την “ιστορική αλήθεια”, “Τριάντα πέντε χρόνια” μετά - θα μας επιτρέψετε - τη κατάρρευση της ΕΣΣΔ, η ταξική πάλη δεν σταμάτησε, είχαμε σημαντικά γεγονότα και εξεγέρσεις από το εργατικό - λαϊκό κίνημα, ο συσχετισμός της ταξικής πάλης παγκόσμια και στην Ελλάδα δεν ήταν πάντοτε αρνητικός. Και για το φρεσκάρισμα της μνήμης θα παραθέσουμε επιγραμματικά τα κυριότερα συμβάντα.

Η αφετηρία ήταν το Σιάτλ στο τέλος του 1999. Ένα τεράστιο συλλαλητήριο διαλύει τη Σύνοδο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου. Το σύνθημα “Ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός” σημαδεύει στο άνοιγμα του 21ου αιώνα το μεγάλο αντιπαγκοσμιοποιητικό κίνημα, όπου συνδικάτα και περιβαλλοντικά κινήματα εργαζόμενοι και νεολαίοι ενώνονται σε ένα μεγάλο διεθνές κίνημα ενάντια στην Παγκόσμια Τράπεζα, το ΔΝΤ, στις συναντήσεις των G7 και γενικά ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση.

Η γενίκευση σε αντικαπιταλιστικό κίνημα γίνεται τα επόμενα χρόνια, στη Γένοβα με την πολιορκία της Συνόδου των G8 και στη Φλωρεντία το 2002 με την πρώτη συνάντηση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ. Την επόμενη χρονιά στις 15 Φλεβάρη 2003 ξεσπάει το μεγαλύτερο διεθνές αντιπολεμικό κίνημα, από την εποχή του πολέμου στο Βιετνάμ, ενάντια στην επέμβαση των Αμερικάνων στο Ιράκ.

Στην Ελλάδα οι αντιπολεμικές διαδηλώσεις έφτασαν πανελλαδικά τις 500.000 με ένα

εκατομμύριο. Η 15 Φλεβάρη στην Αθήνα είχε 250 - 300 χιλιάδες διαδηλωτές.

Μετά την κρίση χρέους που πυροδότησε η χρεοκοπία της Λήμαν Μπράδερς στις ΗΠΑ το 2007, κρίση που απλώθηκε το 2008 - 2011 σε διεθνή κλίμακα είχαμε τους αγώνες ενάντια στα μνημόνια όπου εκδηλώθηκε ένα μαζικό απεργιακό κύμα που ανάγκασε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ να προχωρήσουν στο πιο πυκνό κύμα από Πανεργατικές απεργίες από το Φλεβάρη του 2010 μέχρι και την πτώση της κυβέρνησης Σαμαρά. Και η “Αραβική Άνοιξη” την οποία το ΚΚΕ δεν έχει σε εκτίμηση, όπου ανέτρεψε κυβερνήσεις, δικτάτορες, και που τελικά ηττήθηκε εξ αιτίας της έλλειψης επαναστατικού κόμματος, βασικά λόγω του εκφυλισμού των ΚΚ.

Και ήρθε η ριζοσπαστικοποίηση, το κίνημα των “αγανακτισμένων” το κίνημα “των Πλατειών” που και αυτό το ΚΚΕ δεν έχει σε υπόληψη γι αυτό όταν το κίνημα από το συνδικαλιστικό στράφηκε στο πολιτικό επίπεδο μαζικοποίησε το ΣΥΡΙΖΑ. Και ήρθε και το δημοψήφισμα όπου το ΚΚΕ του γύρισε την πλάτη και μετά η κολωτούμπα, διάσπαση του ΣΥΡΙΖΑ, οι εκλογές του Σεπτέμβρη όπου το ΚΚΕ αντί να επωφεληθεί από τη μεγάλη φθορά του ΣΥΡΙΖΑ κατάφερε να μειώσει τους ψήφους του!! Και δυσaráεσκεια των λαϊκών στρωμάτων από τα κόμματα του κατεστημένου, δεν βρίσκει διέξοδο σε ψήφο στο ΚΚΕ αλλά αύξησε αλματωδώς το ποσοστό της αποχής!!

Τα τελευταία χρόνια και πρόσφατα είχαμε αλληπάλληλα ξεσπάσματα σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη. Μαζικές κινητοποιήσεις μέχρι και εξεγέρσεις σε Μπαγκλαντές, Σρι Λάνκα, Ινδονησία, Νεπάλ εδώ είχαμε κυβέρνηση μαοϊκού ΚΚ, Μαδαγασκάρη, Μαρόκο, Περού, Εκουαδόρ κ.α. Ωστόσο όλα αυτά δεν κατέληξαν σε ανατροπές και εργατικές εξουσίες, βασικά λόγω της έλλειψης επαναστατικού κόμματος. Και πρόσφατα και τώρα τα κινήματα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη με αποκορύφωμα την Γενική Απεργία στην Ιταλία. **Αρνητικός συσχετισμός;; με μεγάλες ευκαιρίες!**

Να πέσει ή να μην πέσει η κυβέρνηση του Μητσοτάκη;

Πάνω στο θέμα αυτό οι θέσεις μας λένε:

“Παραμένει το ενδεχόμενο διαμόρφωσης ενός μαζικού ρεφορμιστικού ρεύματος στο άμεσο χρονικό διάστημα. Σε αυτήν την κατεύθυνση, ιδιαίτερο ρόλο παίζουν οι δυνάμεις του ομορτισμού (σε υποψιαζόμαστε ότι εννοεί οργανώσεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς) μέσα στο κίνημα, που, συγκεντρώνοντας την αιχμή της δράσης τους στον **αποσπασματικό στόχο να “πέσει η κυβέρνηση**

του Μητσοτάκη”, ουσιαστικά βάζουν πλάτη στο να ενισχύονται και να δυναμώνουν ρεφορμιστικές αυταπάτες και ψευδαισθήσεις, συμβάλουν στο να παραμένουν εγκλωβισμένες σε αυτό εργατικές - λαϊκές δυνάμεις.” (σελ. 32 υπογρ. Δική μας)

Αν οι θέσεις εννοούν πράγματι οργανώσεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, δεν νομίζουμε ότι έχουν τέτοια εμβέλεια που “ δυναμώνουν ρεφορμιστικές αυταπάτες και ψευδαισθήσεις”.

Αλλά το περίεργο της υπόθεσης είναι στο γεγονός ότι ενώ τόσο στις θέσεις, όσο και στη καθημερινή αρθρογραφία στο Ριζοσπάστη, αλλά και μέσα από τις ομιλίες του Γενικού Γραμματέα και ηγετικών στελεχών το ΚΚΕ καλεί για **συμπόρευση και ανατροπή**. Για του λόγου το ασφαλές θα παραθέσουμε ενδεικτικά αποσπάσματα από τις θέσεις, όπου καλεί για:

“Αυτοτελή ζύμωση και ανάδειξη του **“δρόμου της ανατροπής”**, την προβολή δηλαδή της επαναστατικής προοπτικής, την αναγκαιότητα **ανατροπής της αστικής εξουσίας και των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής....** Ταυτόχρονα, είναι απαραίτητο να αναδεικνύεται ότι **σήμερα διαμορφώνονται αυτές οι προϋποθέσεις για την ανατροπή....**” (σελ. 74 υπογρ. Δική μας)

Και παρακάτω στον επίλογο:

“...η ΚΕ οφείλει στο επόμενο διάστημα καλύτερα να εντάξει το επαναστατικό μας Πρόγραμμα στα τρέχοντα καθήκοντα στην πορεία προς το επόμενο 23ο Συνέδριο μας.
Να μελετάμε συνεχώς και να προωθούμε, να ελέγχουμε τα διάφορα καθήκοντα, με κριτήριο ότι **ο καθημερινός αγώνας από τη δική μας σκοπιά εντάσσεται στην πάλη για την ανατροπή του καπιταλισμού, για την εργατική εξουσία....**” (σελ. 131 υπογρ. Δική μας)

Και τώρα πιο είναι το περίεργο ότι, **αναγκαστικά “ ο δρόμος της ανατροπής” “της αστικής εξουσίας”** περνάει εκ των πραγμάτων από την πτώση της κυβέρνησης Μητσοτάκη ή όποιας άλλης αστικής κυβέρνησης!! Και αποκτά άλλη αξία αν το **“να πέσει η κυβέρνηση”**

στη σημερινή φάση, του Μητσοτάκη, το λέει το ΚΚΕ ακριβώς επειδή συνδέεται με την “**ανατροπή της αστικής εξουσίας και των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής**” και είναι άνευ αξίας όταν αυτό ακούγεται από τους οπορτουνιστές!! Το ερώτημα είναι γιατί δεν το προβάλλει το ΚΚΕ;; Σε καμία περίπτωση για να βάλει πλάτη στη κυβέρνηση Μητσοτάκη όπως του καταλογίζουν. Θεωρούμε ότι πρόκειται για ένα ακόμη λάθος!!

Εμπόδιο στη συμπόρευση η ταύτιση με τη “σοσιαλιστική” οικοδόμηση κατά τον 20ο αιώνα που κατέρρευσε

Οι θέσεις πάνω σ’ αυτό το θέμα γράφουν:

“...να υπερασπιζόμαστε το πρώτο ιστορικό εγχείρημα της σοσιαλιστικής οικοδόμησης της ΕΣΣΔ και τις άλλες χώρες στον 20ο αιώνα χωρίς όμως να εξωραΐζουμε, να ωραιοποιούμε, αντίθετα αναδεικνύοντας τις αιτίες που οδήγησαν στην αντεπανάσταση και την ανατροπή του σοσιαλιστικού συστήματος...” (σελ. 73)

Και καλούν τα μέλη και τα στελέχη για:

“Καλύτερη κατανόηση της αντίληψης μας για τη σοσιαλιστική οικοδόμηση κατά τον 20ο αιώνα και την ανάδειξη του σοσιαλισμού - κομμουνισμού ως της μόνης ρεαλιστικής και ώριμης διεξόδου που προκύπτει από την ανωτερότητα του ως κοινωνικοοικονομικού συστήματος και αποτελεί πραγματική και ουσιαστική διεξοδο για όσα βασανίζονταν εργατική τάξη και τις άλλες λαϊκές δυνάμεις στο σήμερα.” (οπ. π)

Κραυγαλέα η αντίφαση!! Είναι άλλο πράγμα και απολύτως σωστό να γράφεις ότι: ο σοσιαλισμός - κομμουνισμός είναι ανώτερο κοινωνικοοικονομικό σύστημα και άλλο να ισχυρίζεσαι ότι στην ΕΣΣΔ και τις άλλες χώρες είχαμε σοσιαλιστική οικοδόμηση τον 20ο αιώνα! Ανατρέπεις στη σκέψη του εργάτη και του νεολαίου την ανωτερότητα του σοσιαλισμού, γιατί συγκρίνει και σκέφτεται, “η σοσιαλιστική οικοδόμηση κατέρρευσε (!!) ο καπιταλισμός ζει και βασιλεύει (!!). Και καλά πώς έγινε δυνατό μετά από 70 τόσα χρόνια (στην ΕΣΣΔ) σοσιαλιστικής οικοδόμησης να βρει η καπιταλιστική αντίδραση τα περιθώρια για αντεπανάσταση και ανατροπή; Άρα ο καπιταλισμός είναι ανίκητος!! Γιατί οι εργάτες

στην ΕΣΣΔ και τις άλλες χώρες δεν αντιστάθηκαν στην αντεπανάσταση και στην ανατροπή για να υπερασπιστούν την σοσιαλιστική οικοδόμηση;

Για του λόγου το αφαλές οι θέσεις επιβεβαιώνουν τους παραπάνω προβληματισμούς επισημαίνοντας ότι:

“..εξ αιτίας της ισχυρής πίεσης που ασκείται στο στελεχικό και κομματικό δυναμικό, συνολικά στις γραμμές μας, από την επικρατούσα σήμερα αντίληψη στην κοινωνία μέσα στην εργατική τάξη, στα λαϊκά στρώματα, στη νεολαία, ότι **“αυτά που λέτε δεν είναι εφικτά”, “δοκιμάστηκαν και απέτυχαν”, ή “ο κόσμος δεν καταλαβαίνει”, “αυτός ο κόσμος δεν θα αλλάξει ποτέ”** και άλλα. Απόψεις έρχονται και ως αποτέλεσμα της **αντεπανάστασης, του ιστορικού πωγυρίσματος που συντελέστηκε πριν από 35 χρόνια,** ...ζητήματα που δυστυχώς οδηγούν σε υποχώρηση μέλη του Κόμματος και της ΚΝΕ ...” (σελ. 43 υπογρ. Δική μας)

Σε αυτούς τους προβληματισμούς συνάδει και η τραγική ιστορία του ΚΚΕ κράμα αγώνων και θυσιών με σοβαρά λάθη, που έκαναν να πηγαίνουν στράφι οι αγώνες και οι θυσίες και να εμφανίζεται η αστική τάξη της χώρας μας παντοδύναμη και ανίκητη. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να λέει ο κόσμος, “καλά τα λέει το ΚΚΕ αλλά δεν πρόκειται να το αφήσουν να κυβερνήσει”!!

Αλλά γιατί οι εργάτες στην ΕΣΣΔ και τις άλλες χώρες δεν αντέδρασαν στην “ανατροπή” της “σοσιαλιστικής οικοδόμησης”. Γιατί μετά το θάνατο του Λένιν και τη κυριαρχία του σταλινισμού είχαμε “σοσιαλιστική” αποδόμηση. Η σταλινική αντεπανάσταση εξόντωσε εκατομμύρια πραγματικούς κομμουνιστές - μπολσεβίκους, το ΚΚΣΕ κυριαρχήθηκε από πάνω μέχρι κάτω από γραφειοκράτες, ηγέτες και στελέχη ζούσαν σαν μπουρζουάδες, δεν υπήρχε ίχνος δημοκρατίας ούτε στην κοινωνία, ούτε στο κόμμα. Τελικά για να μην πολυλογούμε, δεν ανετράπη το σοσιαλιστικό κράτος, αλλά το γραφειοκρατικά εκφυλισμένο κράτος του ανύπαρκτου “σοσιαλισμού”!!

Οι θέσεις καλούν τα μέλη και τα στελέχη του κόμματος να υπερασπίζονται τη “σοσιαλιστική οικοδόμηση” **“χωρίς όμως να εξωραΐζουμε, να ωραιοποιούμε,** αντίθετα αναδεικνύοντας τις αιτίες που οδήγησαν στην αντεπανάσταση και την ανατροπή του σοσιαλιστικού συστήματος και έτσι να αντιμετωπίζουμε την αστική και οπορτουνιστική διαστρέβλωση και

τον αντικομμουνισμό.” (σελ. 73 υπογρ. Δική μας)

Είναι αλήθεια ότι το ΚΚΕ τόσο με την πανελλαδική συνδιάσκεψη, όσο και με το 18ο Συνέδριο προσπάθησε, αλλά δεν τόλμησε, να διεισδύσει στις πραγματικές αιτίες όπου μετέτρεψαν τη σοσιαλιστική οικοδόμηση σε αποδόμηση σοσιαλιστική είπε μισές αλήθειες, που συνήθως κρύβουν την πραγματικότητα, για λάθη, υπερβολές, προβλήματα, αποσιωπώντας την πραγματικότητα.

Έτσι όταν μιλάει για σοσιαλιστική οικοδόμηση χωρίς εξωραϊσμούς και ωραιοποιήσεις στην πραγματικότητα δεν αντιμετωπίζει την αστική και ομορτωριστική διαστρέβλωση και τον αντικομμουνισμό, αντίθετα τους δίνει έδαφος να λένε, όταν ισχυρίζεται ότι “ανετράπη” – για μας κατέρρευσε – το “σοσιαλιστικό σύστημα” και όχι το εκφυλισμένο γραφειοκρατικό σύστημα!!

Και είναι η κατέρρευση του α(ν)υπαρκτου “σοσιαλισμού” που επιβεβαιώνει την αναγκαιότητα του σοσιαλισμού για να αποφύγει η ανθρωπότητα τη βαρβαρότητα!

Είναι σημαντικό και σωστό ότι το ΚΚΕ εγκατέλειψε τη λογική των σταδίων και μιλάει για ανατροπή της αστικής εξουσίας, των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής, για σοσιαλιστική επανάσταση στην Ελλάδα. Όμως η ταύτισή του με τον α(ν)ύπρκτο “σοσιαλισμό” από τη μια η αστική τάξη της χώρας δεν το παίρνει στα σοβαρά και από την άλλη γίνεται σοβαρός ανασταλτικός παράγοντας – πέραν των άλλων λαθών – στο να δεχτεί την δυσαρέσκεια που είναι διάχυτη στα λαϊκά στρώματα για τα συστημικά κόμματα, φθορά της ΝΔ, στασιμότητα του ΠΑΣΟΚ, κατέρρευση του ΣΥΡΙΖΑ, δυσαρέσκεια για τους θεσμούς, που φάνηκε έντονα στη γενική απεργία για το έγκλημα των Τεμπών κλπ. Το αποτέλεσμα είναι η δυσαρέσκεια να ανεβάσει το ποσοστό της αποχής, της Πλεύσης και του Βελόπουλου.

Η κριτική μας είναι καλοπροαίρετη και συντροφική γιατί απευθύνεται στο Κόμμα της εργατικής τάξης.